Dosarul nr.2c-2366/20 **H O T Ă R Â R E**

În numele Legii

Dispozitivul hotărârii a fost pronunțat public în ședința din 24 iulie 2023
Cererea de apel nemotivată a fost depusă la 08 august 2023
Hotărârea motivată a fost întocmită la 10 august 2023

24 iulie 2023 mun.Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Centru)

Instanța de judecată compusă din:

Preşedintele şedinţei, judecător Daria Suşchevici

Grefierii Valeria Marcoci și Ana-Maria Buraga

Cu participarea reprezentantului reclamantului The Puma SE Company avocatul Chiroșca Dorian,împuternicit în baza mandatului nr.0991014 din 02.07.2020, a reprezentantului SRL,,Sprintgrup-Lux,, avocatul Larisa Ocerednaia, împuternicită în baza mandatului, seria MA, nr. 1552517 din 16.10.2020 și în lipsa intervenientului accesoriu Serviciul Vamal al RM, citat legal,

examinînd în şedinţă publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de The Puma SE Company către SRL,,Sprintgrup-Lux,, și intervenientul accesoriu Serviciul Vamal al RM, privind constatarea faptului că mărfurile și anume, încălțămintea sport în numă*****erechi pe care este aplicat semnul mărcii PUMA reținute de Serviciul Vamal la data de 13 februarie 2020 de la Compania SRL,,Sprintgrup-Lux,, încalcă drepturile exclusive de proprietate intelectuală a companiei The Puma SE Company asupra mărcilor PUMA, interzicerea importului precum și a comercializării neautorizate de către SRL,,Sprintgrup-Lux,, a produselor importate și anume încălțăminte sport în număr d********** perechi pe care este aplicat semnul mărcii PUMA, obligarea SRL,,Sprintgrup-Lux,, la plata cheltuielilor de judecată în valoare de 15.000,00**********lei, la plata prejudiciului material în mărime d********** lei și a prejudiciului moral în mărime de *****lei, obligarea SRL,,Sprintgrup-Lux,, de a publica în presă, pe cheltuiala sa, a dispozitivului hotărârii judecătorești, în două publicații de circulație națională, obligarea SRL,,Sprintgrup-Lux,, de a iniția procedura de distrugere a celo********** de perechi de încălțăminte reținute de către Serviciul Vamal la data de 13.02.2020 precum și de a suporta cheltuielile de depozitare, de păstrare a mărfurilor și a cheltuielilor de distrugere sau a altor cheltuieli aferente sau similare,

A CONSTATAT;

ARGUMENTELE PARTICIPANȚILOR LA PROCES

La data de 06 august 2020, reprezentantul reclamantului The Puma SE Company avocatul Chiroșca Dorian, fiind împuternicit în baza mandatului nr.0991014 din 02.07.2020, s-a adresat în

instanță cu cerere de chemare în judecată către SRL,,Sprintgrup-Lux,, și intervenientul accesoriu Serviciul Vamal al RM, privind constatarea faptului că mărfurile și anume, încălțămintea sport în numă*****erechi pe care este aplicat semnul mărcii PUMA reținute de Serviciul Vamal la data de 13 februarie 2020 de la Compania SRL,,Sprintgrup-Lux,, încalcă drepturile exclusive de proprietate intelectuală a companiei The Puma SE Company asupra mărcilor PUMA, interzicerea importului precum și a comercializării neautorizate de către SRL,,Sprintgrup-Lux,, a produselor importate și anume încălțăminte sport în număr d********** perechi pe care este aplicat semnul mărcii PUMA, obligarea SRL,,Sprintgrup-Lux,, la plata cheltuielilor de judecată în valoare d**********ei, la plata prejudiciului material în mărime d********** lei și a prejudiciului moral în mărime de *****lei, obligarea SRL,,Sprintgrup-Lux,, de a publica în presă, pe cheltuiala sa, a dispozitivului hotărârii judecătorești, în două publicații de circulație națională, obligarea SRL,,Sprintgrup-Lux,, de a iniția procedura de distrugere a celor ***** perechi de încălțăminte reținute de către Serviciul Vamal la data de 13.02.2020 precum și de a suporta cheltuielile de depozitare, de păstrare a mărfurilor și a cheltuielilor de distrugere sau a altor cheltuieli aferente sau similare.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reprezentantul reclamantului The Puma SE Company avocatul Chiroșca Dorian, a invocat că, *în fapt,* compania The PUMA SE, dispune de mai multe mărci înregistrate pe teritoriul R.M,în special se referă la:

Marca figurativă nr. 1138941, înregistrată la OMPI conform Aranjamentului de la Madrid, pentru clasele de produse şi servicii 03, 18,25 conform Clasificării de la Nisa, valabilă pe teritoriul R.M.până la data de 06.03.2022 şi altele.

Mărcile menţionate supra, sunt înregistrate în mod corespunzător pe teritoriul R.M, fiind incluse în baza de date a mărcilor internaţionale ROMARIN, iar potrivit pct.89 al Hotărârii plenului CSJ cu privire la aplicarea unor prevederi ale legislaţiei din domeniul protecţiei mărcilor „prevederile Legii privind protecţia mărcilor se aplică mutatis mutandis şi înregistrărilor internaţionale, conform Aranjamentului de la Madrid sau Protocolului referitor la Aranjament, care au ca ţară de origine şi care îşi extind efectele în Republica Moldova, cu excepţia cazurilor, când aceste acte prevăd altfel. Persoanele fizice şi juridice străine vor beneficia de drepturile acordate, prin legea menţionată supra, la fel ca şi persoanele fizice şi juridice din Republica Moldova. Mărcilor internaţionale nu li se eliberează certificat de înregistrare a mărcii. Registrul mărcilor internaţionale cu efecte în Republica Moldova se ţine în forma unei baze de date electronice.

Pentru a-şi proteja efectiv drepturile exclusive asupra mărcilor sale pe teritoriul RM, compania reclamantă The PUMA SE, în conformitate cu prevederile art.303 al Codului vamal al RM, a solicitat Serviciului Vamal al RM acordarea de protecţie la frontieră a mărcilor sale.

Potrivit deciziei nr.28/12.20180 din 06.12.2019 cererea de intervenţie depusă de către compania PUMA SE a fost admisă de Serviciul Vamal al RM, iar mai multe mărci, printre care cele care fac obiectul prezentei cereri de chemare în judecată (nr. 426712 şi 1138941) au fost admise pentru a fi protejate la frontiera RM pe un termen de un an care expiră pe data de 05.12.2020. (anexa nr. 3)

Prin notificarea Serviciului Vamal al RM nr.28/25-3984 din 14.02.2020, reclamantul a fost informat despre reţinerea în data de 13.02.2020, la Biroul Vamal NORD, postul vamal Bălţi (PVI), a unui lot de marfa (încălţăminte sport în numă*****erechi), inscripţionată cu semnele mărcii PUMA,

susceptibilă de a aduce atingere drepturilor de proprietate intelectuală a companiei reclamante The PUMA SE. (anexa nr. 4)

Produsele identificate în urma controlului şi reţinute de către Serviciul Vamal, au fost vizualizate în baza fotografiilor realizate şi puse la dispoziţia titularului de drepturi de către Serviciul Vamal.

Menţionează faptul că, potrivit art. 9 alin. (1) lit. a) şi b) al Legii privind protecţia mărcii "înregistrarea mărcii conferă titularului dreptul exclusiv asupra acesteia. Titularul mărcii este în drept să interzică terţilor să utilizeze în activitatea lor comercială, fără consimţământul său:a)un semn identic cu marca pentru produse şi/sau servicii identice cu cele pentru care marca este înregistrată;un semn care, din cauza identităţii ori similitudinii cu marca înregistrată şi identităţii ori similitudinii produselor sau serviciilor acoperite de semn şi de marcă, generează riscul de confuzie în percepţia consumatorului; riscul de confuzie include şi riscul de asociere între semn şi marcă.

După cum se poate vedea din imaginile expuse în cererea de chemare în judecată, mărcile figurative care se regăsesc pe încălţămintea reţinută sunt identice cu mărcile figurative înregistrate după compania PUMA SE.

Prin răspunsul nr.3528 din 19.02.2020 adresat Serviciului Vamal al RM, compania reclamantă The PUMA SE a confirmat organelor vamale că marfa reținută la data de 13.02.2020 aduce atingere drepturilor de proprietate intelectuală a companiei reclamante, prin turnare este contrafăcută, solicitând totodată adoptarea unei decizii privind distrugerea mărfurilor respective în conformitate cu prevederile legislaţiei în vigoare. (anexa nr. 5)

În aceiaşi ordine de idei, ţine a comunica Instanţei că prin scrisoarea Biroului Vamal Nord al Serviciului Vamal al RM nr.28/25-4962 din 26.02.2020, li s-au comunicat faptul că, agentul economic importator al mărfii reţinute la data de 13.02.2020 este compania „SPRINTGRUP-LUX" S.R.L, cu sediul în mun. Bălţi, str. Vlaicu Aure***** ap**********iar ţara de origine şi expediţie a mărfurilor ce aduc atingere drepturilor de proprietate intelectuală a companiei The PUMA SE este China. Atrage atenţia asupra faptului că nu au fost ataşate careva documente cum ar fi facturi sau contract de licenţă care ar proba că produsele reţinute ar avea provenienţă de la compania PUMA SE sau vre-un distribuitor al acesteia, (anexa nr. 6)

Notează şi faptul că, prin notificarea nr.3641 din data de 10.06.2020, a solicitat Biroului Vamal Nord al Serviciului Vamal, precum şi companiei pârâte „SPRINTGRUP-LUX" S.R.L iniţierea procedurii de distrugere a mărfurilor respective recunoscute a fi contrafăcute în conformitate cu procedura instituită de prevederile art.305 al Codului Vamal al RM, precum şi pct.49 şi pct.54 ale Regulamentului privind asigurarea drepturilor de proprietate intelectuală de către organele vamale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.915 din 26.07.2016.

Până la momentul înaintării prezentei cereri de chemare în judecată, nu a primit nici un răspuns la notificarea D-lor din 10.06.2020, privind măsurile întreprinse de către Serviciul Vamal şi compania pârâtă „SPRINTGRUP-LUX" S.R.L în acest sens.

Reclamanta indică că potrivit art. 304 alin. (1) lit. a) şi b) Cod Vamal "în cazul în care organul vamal a reţinut mărfuri susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală şi/sau a suspendat operaţiunea de vămuire, mărfurile pot fi distruse fără a se urma procedura stabilită la alin.

(7), dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

a) titularul de drept informează în scris organul vamal, în termen de 10 zile lucrătoare de la data primirii notificării prevăzute la alin.(l) sau de 3 zile lucrătoare în cazul mărfurilor perisabile, că mărfurile reţinute aduc atingere unui drept de proprietate intelectuală;

b) titularul de drept depune la organul vamal, în termenul prevăzut la lit. a), acordul scris al declarantului/destinatarului mărfurilor privitor la faptul că abandonează aceste mărfuri în vederea distrugerii; acest acord poate fi prezentat organului vamal direct de către declarantul/destinatarul mărfurilor; condiţia în cauză se consideră a fi îndeplinită atunci când declarantul/destinatarul mărfurilor nu a contestat în scris în termenul stabilit în mod expres reţinerea şi/sau suspendarea operaţiunii de vămuire ori distrugerea mărfurilor.

Menţionează că cerinţele art. 304 alin. (1) lit. a) Cod Vamal au fost executate în termen, astfel că prin răspunsul nr.3528 din 19.02.2020 adresat Serviciului Vamal al RM, compania reclamantă The PUMA SE a confirmat că mărfurile reţinute aduc atingere drepturilor exclusive de care dispune compania, iar notificarea respectivă nu a fost contestată de importator în termen de 10 zile, aşa cum prevede lit. b) al aceluiaşi art. 304. În astfel de circumstanţe, constată că nu a fost respectată procedura prevăzută de art. 304 Cod Vamal, astfel că mărfurile urmează a fi distruse fără a urma procedura stabilită la alin. (7) al aceluiaşi articol.

În drept, potrivit art.61 al Legii nr.38-XVI din 29.02.2008 privind protecţia mărcilor, orice persoană fizică sau juridică, alte entităţi interesate care au pretenţii faţă de utilizarea unei mărci înregistrate ori solicitate spre înregistrare sunt în drept să iniţieze acţiune în instanţa judecătorească pentru a-si apăra drepturile si interesele legitime.

După cum a menţionat supra, art.9 alin. (1) al Legii privind protecţia mărcilor, stipulează că înregistrarea unei mărci conferă titularului dreptul exclusiv asupra acesteia, respectiv titularul dreptului exclusiv este în drept să interzică acţiuni care ar putea încălca acest drept exclusiv privind o marcă, printre care identifică: interzicerea importului sau exportului produselor cu semnul protejat sau oferirea produselor spre comercializare sau comercializarea ori stocarea lor în aceste scopuri, normă legală prevăzută de art. 9 alin. (2) lit. c) al Legii privind protecţia mărcii.

Deoarece marca PUMA reprezintă un drept de proprietate intelectuală al companiei reclamante, importul şi comercializare neautorizată a produselor ce poartă mărci identice sau similare cu marca menţionată mai sus şi care au fost importate de compania pârâtă, aduce atingere drepturilor exclusive de proprietate intelectuală a companiei reclamante The PUMA SE.

Produsele importate de compania pârâtă sunt identice cu mărcile companiei reclamante, or faptul că mărcile sunt identice sau se deosebesc nesemnificativ, se stabileşte la o primă impresie pe care instanţa de judecată o face la momentul examinării mărfurilor în litigiu. Din pozele expuse supra, se poate observa că semnul figurativ şi anume curba care este conturată dea lungul încălţămintei este identică cu mărcile companiei reclamante, astfel se poate constata că, produsele importate de compania pârâtă încalcă drepturile exclusive asupra mărcilor de care dispune compania reclamantă. Mai mult ca atât, compania reclamantă foloseşte mărcile respective pentru a identifica produsele sale, iar

dacă este să analizeze încălţămintea fabricată de compania reclamantă şi încălţămintea importată de compania pârâtă se va stabili că acestea sunt identice. (anexa nr. 7)

Prin folosirea de către pârâtă, fără acordul companiilor reclamante, a unor însemne identice cu mărcile înregistrate aparţinând companiilor reclamante, pentru produse identice, se aduc atingere drepturilor de proprietate intelectuală ale acestora. Aceste atingeri se resimt şi prin pierderile de ordin material şi moral suferite, care nu pot fi compensate decât prin plata unor despăgubiri reprezentând prejudiciile suferite de companiile reclamante ca urmare a actelor de contrafacere săvârşite de către compania pârâtă.

Astfel, consideră că sunt întrunite toate elementele răspunderii civile delictuale (art. 1998 Cod Civil al R.M.), care le permite să solicite compensarea pierderilor suferite ca urmare a actelor de contrafacere prin primirea unor despăgubiri de ordin material şi moral, drept prevăzut de legislaţia specifică în materie de proprietate intelectuală. Or, în acţiunile companiei pârâte de încălcare a drepturilor de proprietate intelectuală a companiei reclamante The PUMA SE asupra mărcilor înregistrate şi deţinute pe teritoriul R.M. şi incluse în baza de date naţională a AGEPI, precum şi baza de date a mărcilor internaţionale ROMARIN, se regăsesc cu certitudine temeiurile şi condiţiile generale ale răspunderii civile delictuale, şi anume:

Fapta ilicită, care apare sub forma acţiunii de import a produselor contrafăcute cu scopul de a le pune în comercializare cu utilizarea, fără drept, a mărcilor figurative dreptul exclusiv asupra cărora este deţinut pe teritoriul R.M. de către compania PUMA SE. Or, compania PUMA nu a încheiat nici un contract de distribuţie cu pârâta pentru ca aceasta să comercializeze produse utilizând mărcile companiilor reclamante şi nu au avut nici odată relaţii comerciale cu aceasta, ce denotă lipsa consimţământului companiei The PUMA SE privind utilizarea de către pârâtă în cadrul operaţiunilor comerciale de import a semnelor identice sau similare cu mărcile sale, înregistrate şi protejate pe teritoriul R.M.

Vinovăţia companiei pârâte, se demonstrează prin faptul că mărfurile ce poartă mărcile figurative PUMA au fost importate pe teritoriul RM cu bună ştiinţă, or la momentul de faţă, compania pârâtă contestă existenţa încălcare a unor drepturi de proprietate intelectuală ale companiei PUMA SE.

Cauzarea prejudiciului material titularilor mărcilor, care reiese din faptul că pârâta profită de renumele mărcilor companiilor reclamante fără a avea vre-un temei legitim în acest sens, obţinând astfel un profit în mod vădit ilicit, singurul motiv fiind asocierea ilicită cu mărcile în cauză şi atragerea clientelei pe această cale.

Faptele astfel cum au fost prezentate, reprezintă o încălcare a drepturilor de proprietate intelectuală a companiilor reclamante şi de aceea se încadrează în noţiunea de faptă ilicită prevăzută de legislaţia civilă. Mai mult ca atât, faptul că mărfurile importate de către compania pârâtă sunt contrafăcute se demonstrează prin lipsa unui contract de licenţă ce ar permite companiei pârâte să importe mărfuri ce poartă mărcile companiei PUMA SE, or art. art. 476 alin. (6) Cod Civil al RM prevede următoarele ”cu excepţiile prevăzute de lege, nici-o persoană nu poate exploata dreptul asupra obiectului de proprietate intelectuală al altuia fără licenţa corespunzătoare.

Pentru a calcula prejudiciul material pe care la suferit compania reclamantă, invocă prevederile art. 72 alin.(l), lit. a) al Legii privind protecţia mărcilor care stipulează;

”La cererea părţii lezate, pârâtul care a încălcat drepturile asupra unei mărci cu bună ştiinţă sau

având motive rezonabile de a ști acest lucru va repara titularului de drepturi pagubele pe care acesta le-a suportat în mod real din cauza încălcării drepturilor sale. La stabilirea despăgubirilor:a) se va ţine cont de toate aspectele relevante, cum ar fi consecinţele economice negative, inclusiv beneficiul ratat, suferite de partea lezată, beneficiile realizate pe nedrept de pârât și, după caz, de alte aspecte, cum ar fi dauna morală cauzată titularului de drept prin încălcarea drepturilor sale;

Consideră că importul efectuat de compania pârâtă, care sa soldat cu încălcarea unui drept exclusiv de care dispune compania PUMA SE şi anume, dreptul de a importa produse cu mărcile sale precum şi controlul acestor importuri, precum şi toate acţiunile legale realizate de compania PUMA SE în reţinerea acestui lot de mărfuri, precum şi refuzul companiei pârâte de a abandona pentru a fi distruse mărfurile date (urmând procedura legală prevăzută de art. 307 Cod Vamal), au condus la apariţia unor circumstanţe care au implicat consecinţe economice negative, inclusiv şi beneficii ratate, suferite de PUMA SE, astfel consideră necesar să exemplifice nişte calcule privind stabilirea valorii pagubei materiale cauzate companiei The PUMA SE.

În acest context, a fost solicitat de la compania reclamantă informaţia cu privire la costul unor produse originale care sunt similare cu cele vândute de compania pârâtă şi care poartă mărci identice cu cele importate de pârât.

Din informaţia primită de la compania The PUMA SE, care a fost preluată de pe situl oficial al companiei PUMA SE, care poate fi consultat la adresa electronică a companiei PUMA fhttps.y/eu.puma.com/de/de/pd/stepfleex-2-sl-ve-kids- sneaker/192522.html?dwvar 192522 CQIQP=19: https://eu.puma.com/de/de/pd/stepfleex-2-mesh-ve- v-kids-sneaker/192524.html?dwvar 192524 color=11:

https://eu.puma.com/de/de/pd/nitefox- hiahwav-sneakers/371480 html?dwvar 371480 color=01) costul unei perechi de încălţăminte marca PUMA similar cu cele comercializate de compania pârâtă, constituie suma de 29.95 euro şi 69.95 euro. (anexa nr. 7).

Având în vedere faptul, că cel mai apropiat model cu cel importat de pârât este cel ce costă 29.95 euro (la data de 2 iulie 2020 cursul valutar BNM euro - leu constituie 19-25 lei, respectiv este suma de 576 lei) a considerat de cuviinţă să înmulţească costul unui produs PUMA SE original cu numărul de perechi de încălţăminte importate care sim*****unităţi, prin urmare obţin suma**********lei, (720 X 576=414 .*****). Din considerentele că pârâtul nu a plasat marfa în reţeaua comercială, dar a încălcat un drept exclusiv, consideră de cuviinţă să calculeze paguba materială făcând trimitere la prevederile art. 72 afinT(T) lit. b) ” La cererea părţii lezate, pârâtul care a încălcat drepturile asupra unei mărci cu bună ştiinţă sau având motive rezonabile dea ști acest lucru va repara titularului de drepturi pagubele pe care acesta le-a suportat în mod real din cauza încălcării drepturilor sale. La stabilirea despăgubirilor:b) poate fi fixată, ca alternativă, o sumă unică pe baza unor elemente, cum ar fi, cel putin, valoarea rovaltv sau încasările care ar fi fost datorate în cazul în care pârâtul ar fi cerut autorizaţia de a utiliza marca respectivă.”

Este cunoscut faptul că compania PUMA SE gestionează de una singură mărcile sale, iar in cazul în care se doreşte folosirea mărcilor companiei PUMA aceste se pot folosi doar în baza unui contract de dealer autorizat şi având la bază o licenţă neexclusivă de import, astfel în cazul în care ar fi existat o licenţă neexclusivă costurile pentru folosirea mărcilor PUMA în actele de comerţ ar constitui suma de 10% din valoarea produsului. Având în vedere cele spuse, consideră că soma d*****lei, adică 10 % din suma de *****ei care reprezintă costul a celo********** de perechi de încălţăminte fiind considerate originale, constituie suma prejudiciilor materiale.

Atrage atenţia Instanţei, că pârâta a cauzat şi daune morale companiei reclamante, prin simplu fapt că au fost folosite mărcile reclamantei de maniera de a induce în eroare consumatorul privind originea produselor, de altfel prin comiterea actului de contrafacere a mărcilor are loc diluţia mărcilor şi se profită pe nedrept de reputaţia mărcilor, care dau naştere la daune morale.

Mai mult ca atât, simpla folosire a mărcilor de către o firmă concurentă produce un prejudiciu moral titularului mărcii ipso facto sub două aspecte:

- un prim aspect este legat de activitatea tehnico-economică propriu zisă, de realizare a produsului care implică creativitate şi inovaţie;
- un al doilea aspect este legat de activitatea administrativ - judiciară la care a fost obligată reclamanta pentru a înlătura încălcarea drepturilor asupra mărcilor (notificări, acţiuni injustiţie) şi care iese din cadrul normal al unei activităţi normale.

Din considerentele expuse, având în vedere notorietatea mărcilor companiei PUMA SE, precum şi numărul mare de produse importate de compania pârâtă, consideră oportun stabilirea unor daune morale similare cu cele materiale, în sumă d***** lei.

În conformitate cu art.69 al Legii privind protecţia mărcilor, în cazul când s-a constatat încălcarea drepturilor asupra unei mărci, instanţa de judecată poate ordona, la cererea reclamantului, luarea de măsuri cu privire la produsele cu care s-a încălcat dreptul asupra mărcii şi, în cazurile corespunzătoare, cu privire la materialele şi instrumentele care au servit la crearea şi fabricarea acestor produse. Printre măsuri vor figura în special şi distrugerea produselor, care potrivit alin. (2) al aceluiaşi articol, aceasta se realizează din contul pârâtului.

Reclamantul menţionează şi faptul că, sistemul judiciar al RM are o tendinţă foarte pozitivă în ceea ce priveşte uniformizarea practicii judiciare, indicînd că prin Decizia Curţii Supreme de Justiţie din 07 noimbrie 2012, (prima instanţă, dosarul nr.2r-847/12), pe un caz similar a fost menţinută hotărârea Curţii de Apel în pricina civilă la cererea de chemarea în judecată a companiei P&G împotriva Întreprinderii Mixte ”Paper Lux” cu privire la încălcarea dreptului de proprietate intelectuală şi încasarea cheltuielilor.

În acelaşi sens, comunică şi despre o altă Decizie a Curţii Supreme (dosar nr.2ra-215/14) în pricina civilă BMW şi DAIMLER vs SRL ”Catol Lux” prin care sa dispus nimicirea pe cheltuiala pârâtului a produselor contrafăcute cu marca BMW şi MERCEDES, iar în ceea ce priveşte modul de calculare a prejudiciilor materiale şi cele morale sunt emise mai multe Decizii definitive şi irevocabile(a se vedea în acest sens, cauzele Adidas şi Reeboc vs Damiseru Prim (cauza 2c-193/18), cauza (Procter & Gamble vs D&P Perfumum ,nr.2-104/2013) şi altele.

În conformitate cu art.73 al Legii privind protecţia mărcilor, în cadrul acţiunilor privind încălcarea drepturilor protejate asupra mărcii, instanţa judecătorească competentă poate să ordone, cererea reclamantului şi pe cheltuiala persoanei care a încălcat dreptul protejat, măsuri corespunzătoare, în scopul difuzării informaţiei privind hotărârea judecătorească, inclusiv afişarea acesteia, precum şi publicarea integrală sau parţială a hotărârii.

Faţă de cele menţionate, în vederea respectării prevederilor Cap. XII al Codului Vamal cu privire la aplicarea de măsuri la frontieră în vederea protecţiei proprietăţii intelectuale, în special a procedurii

prevăzute de art. 304 Cod Vamal al R.M, în temeiul prevederilor art.6, art.9, art.61, art.66, art.6*****art.72, art.73 şi art.83 al Legii nr.38-XVI din 29.02.2008 privind protecţia mărcilor, precum şi fiind în prezenţa circumstanţelor de fapt şi de drept enunţate, în ordinea prevederilor art 166-168 ale Codului de procedură civilă, a solicitat constatarea faptului că, mărfurile reţinute de Serviciul Vamal de la compania pârâtă „SPRINTGRUP-LUX" S.R.L. la data de 13.02.2020, şi anume; încălţăminte sport în număr d********** perechi, pe care este aplicat semnul mărcii PUMA, aduc atingere drepturilor exclusive de proprietate intelectuală a companiei reclamante The PUMA SE asupra mărcilor PUMA înregistrate pe teritoriul RM, prin urmare sunt contrafăcute; Interzicerea importului precum şi a comercializării neautorizate de către compania pârâtă a produselor importate şi anume, încălţăminte sport în numă*****erechi, pe care este aplicat semnul mărcii PUMA; Obligarea companiei pârâte „SPRINTGRUP-LUX" S.R.L. la plata cheltuielilor de judecată în valoare *****ei; Obligarea companiei pârâte „SPRINTGRUP-LUX" S.R.L. la plata prejudiciilor materiale în valoare de ***** lei; Obligarea companiei pârâte „SPRINTGRUP-LUX" S.R.L. la plata prejudiciilor morale în valoare d**********lei; Obligarea companiei pârâte „SPRINTGRUP-LUX" S.R.L. de a publica în presă, pe cheltuiala sa, a dispozitivului hotărârii judecătoreşti, în două publicaţii de circulaţie naţională; Obligarea companiei pârâte „SPRINTGRUP-LUX" S.R.L. de a iniţia procedura de distrugere a celor********** perechi de încălţăminte reţinute de către Serviciul Vamal în data de 13.02.2020 precum şi de a suporta toate cheltuielile de depozitare, manipulare şi de păstrare a mărfurilor sub supraveghere vamală, precum şi cheltuielile de distrugere sau alte cheltuieli aferente ori similare.

Reprezentantul reclamantului The Puma SE Company, avocatul Chiroșca Dorian, fiind împuternicit în baza mandatului nr.0991014 din 02.07.2020, în cadrul ședinței de judecată, și-a susținut cele expuse în cererea de chemare în judecată, solicitînd admiterea acestora pe deplin.

Reprezentantul SRL,,Sprintgrup-Lux,, avocatul Larisa Ocerednaia, fiind împuternicită în baza mandatului, seria MA, nr. 1552517 din 16.10.2020, în ședința de judecată, a respins în totalmente cererea de chemare în judecată înaintată de The Puma SE Company, ca fiind neîntemeiată.

Intervenientul accesoriu Serviciul Vamal al RM, fiind citat legal,în cadrul ședinței de judecată nu a fost prezent.

APRECIEREA INSTANȚEI DE JUDECATĂ;

Audiind opinia participanților la proces, examinînd acțiunea în raport cu materialele dosarului, instanța de judecată consideră acțiunea înaintată de Reprezentantul reclamantului The Puma SE Company, avocatul Chiroșca Dorian, întemeiată urmînd a fi admisă parțial, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Potrivit art.121 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

În conformitate cu art.130 alin.(1-3) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficiența pentru soluționarea cauzei.

În cadrul ședinței de judecată s-a constatat cu certitudine că The Puma SE Company, dispune de mai multe mărci înregistrate pe teritoriul Republicii Moldova, printre care: marca figurativă nr. 1138941 înregistrată la OMPI conform Aranjamentului de la Madrid pentru clasele de produse și servicii 03, 18, 2***** conform Clasificării de la Nisa, valabilă pe teritoriul Republicii Moldova.

Astfel, compania reclamantă The PUMA SE, pentru a-şi proteja efectiv drepturile exclusive asupra mărcilor sale pe teritoriul RM, în conformitate cu prevederile art.303 al Codului vamal al RM, a solicitat Serviciului Vamal al RM acordarea de protecţie la frontieră a mărcilor sale, iar potrivit Deciziei nr.28/12.20180 din 06.12.2019 solicitarea depusă de către compania PUMA SE a fost admisă de Serviciul Vamal al RM, iar marca figurativă, care face obiectul prezentei cereri de chemare în judecată (nr. 1138941) a fost admisă pentru a fi protejată la frontiera RM (anexa nr. 3)

Concomitent prin notificarea Serviciului Vamal al RM nr.28/25-3984 din 14.02.2020, compania reclamantă The PUMA SE a fost informată despre reţinerea în data de 13.02.2020, la Biroul Vamal NORD, postul vamal Bălţi (PVI), a unui lot de marfa (încălţăminte sport în număr d********** perechi), inscripţionată cu semnele mărcii PUMA, susceptibilă de a aduce atingere drepturilor de proprietate intelectuală a companiei reclamante The PUMA SE. (anexa nr. 4), iar produsele identificate în urma controlului şi reţinute de către Serviciul Vamal, au fost vizualizate în baza fotografiilor realizate şi puse la dispoziţia titularului de drepturi de către Serviciul Vamal.

Instanța la rîndul său subliniază faptul că, în conformitate cu art. 9 alin. (1) lit. a) şi b) al Legii privind protecţia mărcii ”înregistrarea mărcii conferă titularului dreptul exclusiv asupra acesteia. Titularul mărcii este în drept să interzică terţilor să utilizeze în activitatea lor comercială, fără consimţământul său: un semn identic cu marca pentru produse şi/sau servicii identice cu cele pentru care marca este înregistrată; un semn care, din cauza identităţii ori similitudinii cu marca înregistrată şi identităţii ori similitudinii produselor sau serviciilor acoperite de semn şi de marcă, generează riscul de confuzie în percepţia consumatorului; riscul de confuzie include şi riscul de asociere între semn şi marcă.

Deci, mărca figurativă care se regăsește pe încălţămintea reţinută este identică cu mărcile figurative înregistrate după compania PUMA SE.

Tootodată, instanța reține și faptul că, potrivit răspunsului sub nr.3528 din 19.02.2020 adresat Serviciului Vamal al RM, compania reclamantă The PUMA SE a confirmat organelor vamale că, marfa reținută la data de 13.02.2020 aduce atingere drepturilor de proprietate intelectuală a companiei reclamante, prin turnare este contrafăcută, solicitând totodată adoptarea unei decizii privind distrugerea mărfurilor respective în conformitate cu prevederile legislaţiei în vigoare. (anexa nr. 5), iar prin scrisoarea nr.28/25-4962 din 26.02.2020, Biroul Vamal Nord al Serviciului Vamal al RM au

comunicat companiei reclamantă The PUMA SE că, agentul economic importator al mărfii reţinute la data de 13.02.2020 este compania „SPRINTGRUP-LUX” S.R.L, cu sediul în mun. Bălţi, str. Vlaicu Aurel *****ap***** iar ţara de origine şi expediţie a mărfurilor ce aduc atingere drepturilor de proprietate intelectuală a companiei The PUMA SE este China, or de către compania „SPRINTGRUP-LUX” S.R.L nu au fost ataşate careva documente cum ar fi facturi sau contract de licenţă care ar proba că produsele reţinute ar avea provenienţă de la compania PUMA SE sau vre-un distribuitor al acesteia, (anexa nr. 6).

La fel, compania reclamantă The PUMA SE prin notificarea nr.3641 din data de 10.06.2020, a solicitat Biroului Vamal Nord al Serviciului Vamal, cît şi companiei pârâte „SPRINTGRUP-LUX” S.R.L iniţierea procedurii de distrugere a mărfurilor respective recunoscute a fi contrafăcute în conformitate cu procedura instituită de prevederile art.305 al Codului Vamal al RM, precum şi pct.49 şi pct.54 ale Regulamentului privind asigurarea drepturilor de proprietate intelectuală de către organele vamale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.915 din 26.07.2016, însă careva răspunsuri la notificarea D-lor din 10.06.2020, privind măsurile întreprinse de către Serviciul Vamal şi compania pârâtă „SPRINTGRUP-LUX” S.R.L în acest sens, nu au primit.

Astfel, în drept potrivit prevederilor art.61 al Legii privind protecția mărcilor nr.38-XVI din 29.02.2008, orice persoană fizică sau juridică, alte entităţi interesate care au pretenţii faţă de utilizarea unei mărci înregistrate ori solicitate spre înregistrare sînt în drept să iniţieze acţiune în instanţa judecătorească pentru a-şi apăra drepturile şi interesele legitime. Sînt în drept să iniţieze acţiune privind încălcarea unui drept exclusiv ori a unui interes legitim care decurge din dreptul exclusiv următoarele persoane: a) titularul mărcii; b) orice persoană autorizată să utilizeze marca înregistrată, în special licenţiaţii în condiţiile art.27 alin.(6); c) alte persoane fizice sau juridice care reprezintă titularul de drepturi. Persoana ale cărei drepturi sînt încălcate poate să ceară instanţei judecătoreşti apărarea drepturilor în termenul de prescripţie extinctivă, stabilit conform legii, şi care nu va fi mai mic de 3 ani.

După cum sa menţionat art.9 alin. (1) al Legii privind protecţia mărcilor, stipulează că înregistrarea unei mărci conferă titularului dreptul exclusiv asupra acesteia, respectiv titularul dreptului exclusiv este în drept să interzică acţiuni care ar putea încălca acest drept exclusiv privind o marcă, printre care identifică: interzicerea importului sau exportului produselor cu semnul protejat sau oferirea produselor spre comercializare sau comercializarea ori stocarea lor în aceste scopuri, normă legală prevăzută de art. 9 alin. (2) lit. c) al Legii privind protecţia mărcii,iar deoarece marca PUMA reprezintă un drept de proprietate intelectuală al companiei reclamante, importul şi comercializare neautorizată a produselor ce poartă mărci identice sau similare cu marca menţionată mai sus şi care au fost importate de compania pârâtă, aduce atingere drepturilor exclusive de proprietate intelectuală a companiei reclamante The PUMA SE.

Totodată de către Instanță nu poate fi pus la îndoială, că produsele importate de compania pârâtă sunt identice cu mărcile companiei reclamante, or faptul că mărcile sunt identice sau se deosebesc nesemnificativ, se stabileşte și din pozele expuse și anexate la cererea de chemare în judecată și se poate observa că semnul figurativ şi anume curba care este conturată dea lungul încălţămintei este identică cu mărcile companiei reclamante, astfel se poate constata că, produsele

importate de compania pârâtă încalcă drepturile exclusive asupra mărcilor de care dispune compania reclamantă. Mai mult ca atât, compania reclamantă foloseşte mărcile respective pentru a identifica produsele sale, iar dacă este să analizeze încălţămintea fabricată de compania reclamantă şi încălţămintea importată de compania pârâtă se va stabili că acestea sunt identice. (anexa nr. 7), or prin folosirea de către pârâtă, fără acordul companiilor reclamante, a unor însemne identice cu mărcile înregistrate aparţinând companiilor reclamante, pentru produse identice, se aduc atingere drepturilor de proprietate intelectuală ale acestora.

Privitor la solicitările companiei The PUMA SE, privind constatarea faptului că mărfurile și anume încălțămintea sport în numă*****erechi pe care este aplicat semnul mărcii PUMA reținute de Serviciul Vamal la data de 13 februarie 2020 de la Compania SRL,,Sprintgrup-Lux,, încalcă drepturile exclusive de proprietate intelectuală a companiei The Puma SE Company asupra mărcii PUMA; interzicerea comercializării neautorizată de către SRL,,Sprintgrup-Lux,, a produselor importate și anume încălțăminte sport în număr d********** perechi pe care este aplicat semnul mărcii PUMA; obligarea SRL,,Sprintgrup-Lux,, pe cheltuiala sa, să inițieze distrugerea încălțămintei(sechestrată prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 15 septembrie 2020) sport în numă*****e perechi pe care este aplicat semnul mărcii PUMA, reținute de Serviciul Vamal (Biroul Vamal Nord, postul vamal Bălți (PVI)) la data de 13 februarie 2020, instanța de judecată le consideră întemeiate și urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.9 alin.(1) al Legii privind protecția mărcilor nr.38-XVI din 29.02.2008, înregistrarea mărcii conferă titularului dreptul exclusiv asupra acesteia. Titularul mărcii este în drept să interzică terţilor să utilizeze în activitatea lor comercială, fără consimţământul său: a) un semn identic cu marca pentru produse şi/sau servicii identice cu cele pentru care marca este înregistrată; b) un semn care, din cauza identităţii ori similitudinii cu marca înregistrată şi identităţii ori similitudinii produselor sau serviciilor acoperite de semn şi de marcă, generează riscul de confuzie în percepţia consumatorului; riscul de confuzie include şi riscul de asociere între semn şi marcă; c) un semn identic ori similar cu marca pentru produse şi/sau servicii diferite de cele pentru care marca este înregistrată cînd aceasta din urmă a dobîndit un renume în Republica Moldova, iar persoana terţă, în urma folosirii semnului, fără motive justificate, profită de caracterul distinctiv ori de renumele mărcii sau le aduce atingere acestora.

Conform art.69 al Legii privind protecția mărcilor nr.38-XVI din 29.02.2008, în cazul cînd s-a constatat încălcarea drepturilor, instanţa de judecată poate ordona, la cererea reclamantului, luarea de măsuri cu privire la produsele cu care s-a încălcat dreptul asupra unei mărci şi, în cazurile corespunzătoare, cu privire la materialele şi instrumentele care au servit la crearea şi fabricarea acestor produse. Printre măsuri vor figura în special: a) retragerea provizorie a produselor din circuitul comercial; b) retragerea definitivă a produselor din circuitul comercial; sau c) distrugerea produselor, în cazul în care marca nu poate fi înlăturată de pe acestea fără a le deteriora, precum şi în cazul în care înlăturarea mărcii nu va fi suficientă pentru a exclude încălcarea de drepturi. Măsurile specificate la alin.(1) se realizează din contul pîrîtului, cu excepţia cazului cînd există motive temeinice care se opun acestui lucru. La examinarea cererii de aplicare a măsurilor corective, instanţa de judecată se va conduce de principiul echităţii, de proporţia între gravitatea încălcării şi remedierile ordonate, precum şi de interesele persoanelor terţe.

Potrivit art.73 alin.(1) al Legii menționate, în cadrul acţiunilor privind încălcarea drepturilor protejate asupra mărcii, instanţa judecătorească competentă poate să ordone, la cererea reclamantului şi pe cheltuiala persoanei care a încălcat dreptul protejat, măsuri corespunzătoare, în scopul difuzării informaţiei privind hotărîrea judecătorească, inclusiv afişarea acesteia, precum şi publicarea integrală sau parţială a hotărîrii.

Potrivit art.16 al Acordului privind aspectele drepturilor de proprietate intelectuală legate de comerţ (TRIPs), ratificat de RM prin Legea nr.218-XV din 01.06.2000, titularul unei mărci de fabrică sau de comerţ înregistrate va avea dreptul exclusiv de a împiedica orice terţi acţionând fără consimţământul său să utilizeze in cadrul operaţiunilor comerciale semne identice sau similare pentru produse sau servicii identice sau similare celor pentru care marcă de fabrică sau de comerţ este înregistrată in cazul în care o astfel de utilizare ar genera un risc de confuzie. În cazul de folosinţă a unui semn identic pentru produse sau servicii identice, existenţa riscului de confuzie va fi prezumată. Drepturile descrise mai sus nu vor aduce prejudiciu nici unui drept anterior existent şi nu vor afecta posibilitatea, pe care o au Membrii de a subordona existenţa drepturilor faţă de folosinţă.

În consecință, reieșind din circumstanțele de fapt și de drept expuse, instanța constată că acțiunile reclamantei The Puma SE privind apărarea drepturilor asupra mărcilor cuprind cadrul legal de adresare în instanța de judecată, prevăzut de art.61 al Legii privind protecția mărcilor nr.38-XVI din 29.02.2008.

Astfel, instanța de judecată atestă, că de fapt SRL,,Sprintgrup-Lux,, în desfășurarea activității sale, poartă marca reclamantei The Puma SE acțiune interzisă de prevederile art.9 alin.(1) din Legea nr.38/29.02.2008 privind protecția mărcilor, deoarece în principiu este folosit un semn care, din cauza identității ori similitudinii cu marca protejată și identității sau similitudinii produselor acoperite de semn și de marcă, produce în percepția publicului un risc de confuzie care include și riscul de asociere prevăzut de art.9 alin.(1) lit.b) din legea sus menționată.

Or, mărcile reclamantei The Puma SE au dobândit un renume și prin folosirea unor semne identice mărcile, fără motive întemeiate, se profită de caracterul distinctiv ori de renumele mărcii sau folosirea semnului cauzează titularului mărcii un prejudiciu, fapta pârâtei se încadrează și în ipoteza prevăzută de art.9 alin.(1) lit.c) al Legii privind protecția mărcilor.

La rîndul său, instanța menționează și faptul că, compania reclamantă The Puma SE nu a încheiat nici un contract de distribuție cu SRL,,Sprintgrup-Lux,, care ar avea ca obiect comerțul de produse ce poartă marca reclamantei(PUMA), precum și nu a avut nici odată careva relații comerciale cu compania pîrîtă.

La fel, în cadrul examinării cauzei, pîrîtul SRL,,Sprintgrup-Lux,, nu a prezentat probe confirmative, și anume careva documente, cum ar fi facturi sau contract de licență care ar proba că produsele importate de pârât și reținute la data de 13.02.2020 de către Serviciul Vamal ar avea proveniență de la compania PUMS SE sau vre-un distribuitor al acesteia.

Prin urmare, instanța constată că lipsa unui contract de licență cu compania reclamantă The Puma SE privind folosirea mărcii sale, constituie o încălcare a dreptului exclusiv, ceea ce atestă situația prevăzută de art.476 alin.(6) CC și, anume, ” nici o persoană nu poate exploata dreptul asupra obiectului de proprietate intelectuală al altuia fără licenţa corespunzătoare”.

Astfel, instanța de judecată va dispune admiterea solicitărilor reclamantei The Puma SE privind constatarea faptului că mărfurile și anume încălțămintea sport în număr d********** perechi

pe care este aplicat semnul mărcii PUMA reținute de Serviciul Vamal la data de 13 februarie 2020 de la Compania SRL,,Sprintgrup-Lux,, încalcă drepturile exclusive de proprietate intelectuală a companiei The Puma SE Company asupra mărcii PUMA; interzicerea comercializării neautorizată de către SRL,,Sprintgrup-Lux,, a produselor importate și anume încălțăminte sport în numă*****erechi pe care este aplicat semnul mărcii PUMA; obligarea SRL,,Sprintgrup-Lux,, pe cheltuiala sa, să inițieze distrugerea încălțămintei(sechestrată prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 15 septembrie 2020) sport în număr de ***** pe perechi pe care este aplicat semnul mărcii PUMA, reținute de Serviciul Vamal (Biroul Vamal Nord, postul vamal Bălți (PVI)) la data de 13 februarie 2020.

Referitor la solicitarea reclamantei The Puma SE Company privind obligarea pîrîtului SRL,,Sprintgrup-Lux,, la plata despăgubirilor materiale în mărime d*****lei și despăgubirii morale în mărime d***** lei, instanța o consideră întemeiată parțial, din următoarele considerente.

Prevederile art.72 alin.(1) al Legii privind protecţia mărcilor nr.38-XVI din 29.02.2008 stipulează că la cererea părţii lezate, pîrîtul care a încălcat drepturile asupra unei mărci cu bună ştiinţă sau avînd motive rezonabile de a şti acest lucru va repara titularului de drepturi pagubele pe care acesta le-a suportat în mod real din cauza încălcării drepturilor sale. La stabilirea despăgubirilor: a) se va ţine cont de toate aspectele relevante, cum ar fi consecinţele economice negative, inclusiv beneficiul ratat, suferite de partea lezată, beneficiile realizate pe nedrept de pîrît şi, după caz, de alte aspecte, cum ar fi dauna morală cauzată titularului de drept prin încălcarea drepturilor sale; sau b) poate fi fixată, ca alternativă, o sumă unică pe baza unor elemente, cum ar fi, cel puţin, valoarea royalty sau încasările care ar fi fost datorate în cazul în care pîrîtul ar fi cerut autorizaţia de a utiliza marca respectivă.

Astfel, luîndu-se în considerație prevederile art.72 alin.(1) al Legii privind protecția mărcilor, instanța de judecată menționează că reprezentantul reclamantei The Puma SE Company nu a prezentat probe confirmative ce ar atesta consecințele economice negative și beneficiul ratat suferite de partea lezată.

Potrivit prevederilor art.117 alin.(1) și art.121 CPC, probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

Instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

În urma celor expuse, instanța concluzionează că solicitarea companiei reclamante privind încasarea prejudiciului material în mărime de ***** lei, este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Referitor la solicitarea reclamantei The Puma SE privind încasarea prejudiciul moral în mărime d**********lei, instanța o consideră întemeiată și urmează a fi admisă parțial, din următoarele considerente.

Prejudiciul moral poate fi reparat indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului material, cu condiţia ca prejudiciul moral să fie expres prevăzut de lege. Instanţa de judecată subliniază că unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echităţii, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă şi integrală despăgubire, iar cuantumul despăgubirilor trebuie

astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu şi nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor şi nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

Se reține că prin simplu fapt că pîrîta a importat un lot impunător de marfă (încălțăminte sport în numă*****erechi) inscripționată cu semnele mărcii PUMA folosind marca reclamantei de o maniera de a induce în eroare consumatorul privind originea produselor, ca de altfel şi falsa impresie de asociere cu calitatea produselor a acestor companii, profitînd pe nedrept de reputaţia mărcilor, reclamanta a fost supusă unor inconveniențe și unui disconfort, suportat în urma acţiunilor ilegale ale pîrîtei.

Solicitarea unui prejudiciu moral exagerat, nu conduce automat la respingerea totală a daunelor morale, pe motiv că nu au fost dovedite, atâta timp cât nu există dispoziţii legale de cuantificare a acestora. Singura obligaţie a reclamantului, sub aspectul probaţiunii, constă în oferirea, ca bază de estimare a prejudiciului moral, a cât mai multor criterii care să asigure caracterul rezonabil al estimării.

Pronunţând o soluţie în sensul admiterii daunelor morale, la cuantificarea acestora, instanţa va lua la bază o estimare proprie, în raport cu circumstanţele probate în cauză, şi anume: gradul ridicat de cunoaştere a mărcii, reputaţia mărci pe piaţă, distinctivitatea acestei mărci, eforturile ale titularului pentru asigurarea şi menţinerea calităţii produselor astfel marcate, diluarea prestigiului în urma încălcării dreptului.

Astfel, stabilirea cuantumului despăgubirilor, pentru prejudicii aduse imaginii unei persoane, presupune o apreciere subiectivă din partea judecătorului, care însă trebuie să aibă în vedere anumite criterii obiective, rezultând din cazul concret, dedus judecăţii, gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, să aprecieze gravitatea atingerii aduse acestora.

Având în vedere aceste criterii, instanţa estimează, că reclamantul a suportat evident un prejudiciu moral, drepturile exclusive asupra cărora aparțin reclamantei, fiind incluse și în baza de date națională a AGEPI și protejate pe teritoriul Republicii Moldova.

În atare circumstanțe, dând o apreciere celor enumerate mai sus, precum și faptul că pîrîtul SRL,,Sprintrgrup-Lux,, nu dispune de nici un contract cu compania reclamantă, dar a importat un lot impunător de marfă (încălțăminte sport în număr de ***** perechi) inscripționată cu semnele mărcii PUMA folosind marca reclamantei, la fel și faptul că, pârâtul nu a plasat marfa în rețeaua comercială, instanța consideră oportun stabilirea unor daune morale în mărime de ***** lei în beneficiul The Puma SE Company.

Potrivit art.73 alin.(1) al Legii privind protecția mărcilor nr.38-XVI din 29.02.2008, în cadrul acţiunilor privind încălcarea drepturilor protejate asupra mărcii, instanţa judecătorească competentă poate să ordone, la cererea reclamantului şi pe cheltuiala persoanei care a încălcat dreptul protejat, măsuri corespunzătoare, în scopul difuzării informaţiei privind hotărîrea judecătorească, inclusiv afişarea acesteia, precum şi publicarea integrală sau parţială a hotărîrii.

Astfel, instanța va dispune obligarea SRL,,Sprintgrup-Lux,, de a publica în presă, pe cheltuiala sa, dispozitivul hotărârii judecătorești, în două publicații de circulație națională.

Referitor la solicitarea reclamantei The Puma SE privind încasarea cheltuielilor de judecată în sumă *****lei instanța o consideră neîntemeiată din următoarele considerente.

Conform art.82 CPC, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

Conform prevederilor art.94 alin.(1) CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Deci, instanța de judecată atestă că în acest sens nu au fost prezentate de către The Puma SE probe confirmative, ce ar atesta suportarea cheltuielilor de judecată în sumă d**********ei(cum ar fi bonuri de plată, facturi fiscale).

Din considerentele expuse, instanța de judecată va respinge solicitarea companiei reclamante privind încasarea cheltuielilor de judecată.

Dând o apreciere celor enumerate mai sus, reieșind din probele administrate, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar şi apreciate, în baza art.130 CPC RM, din punct de vedere al pertinenţei, admisibilității, veridicităţii, iar în ansamblul sub toate aspectele în coroborarea lor, instanța ajunge la concluzia admiterii parțiala a cererii de chemare în judecată înaintată de The Puma SE Company către SRL,,Sprintgrup-Lux,, și intervenientul accesoriu Serviciul Vamal al RM, privind constatarea faptului că mărfurile și anume încălțămintea sport în numă*****erechi pe care este aplicat semnul mărcii PUMA reținute de Serviciul Vamal la data de 13 februarie 2020 de la Compania SRL,,Sprintgrup-Lux,, încalcă drepturile exclusive de proprietate intelectuală a companiei The Puma SE Company asupra mărcilor PUMA, interzicerea importului precum și a comercializării neautorizate de către SRL,,Sprintgrup-Lux,, a produselor importate și anume încălțăminte sport în număr d********** perechi pe care este aplicat semnul mărcii PUMA, obligarea SRL,,Sprintgrup-Lux,, la plata cheltuielilor de judecată în valoa**********lei, la plata prejudiciului material în mărime de ***** lei și a prejudiciului moral în mărime d**********lei, obligarea SRL,,Sprintgrup-Lux,, de a publica în presă, pe cheltuiala sa, a dispozitivului hotărârii judecătorești, în două publicații de circulație națională, obligarea SRL,,Sprintgrup-Lux,, de a iniția procedura de distrugere a celo***** de perechi de încălțăminte reținute de către Serviciul Vamal la data de 13.02.2020 precum și de a suporta cheltuielile de depozitare, de păstrare a mărfurilor și a cheltuielilor de distrugere sau a altor cheltuieli aferente sau similare.

În conformitate cu prevederile art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de The Puma SE Company către SRL,,Sprintgrup-Lux,, și intervenientul accesoriu Serviciul Vamal al RM, privind constatarea faptului că mărfurile și anume încălțămintea sport în numă*****erechi pe care este aplicat semnul mărcii PUMA reținute de Serviciul Vamal la data de 13 februarie 2020 de la Compania SRL,,Sprintgrup-Lux,, încalcă drepturile exclusive de proprietate intelectuală a companiei The Puma SE Company asupra mărcilor PUMA, interzicerea importului precum și a comercializării neautorizate de către SRL,,Sprintgrup-Lux,, a produselor importate și anume încălțăminte sport în număr d********** perechi pe care este aplicat semnul mărcii PUMA, obligarea SRL,,Sprintgrup-Lux,, la plata cheltuielilor de judecată în valoare

d**********ei, la plata prejudiciului material în mărime de ***** lei și a prejudiciului moral în mărime d**********lei, obligarea SRL,,Sprintgrup-Lux,, de a publica în presă, pe cheltuiala sa, a dispozitivului hotărârii judecătorești, în două publicații de circulație națională, obligarea SRL,,Sprintgrup-Lux,, de a inițiа procedura de distrugere a celor ***** de perechi de încălțăminte reținute de către Serviciul Vamal la data de 13.02.2020 precum și de a suporta cheltuielile de depozitare, de păstrare a mărfurilor și a cheltuielilor de distrugere sau a altor cheltuieli aferente sau similare.

Se constată faptul că mărfurile și anume încălțămintea sport în numă*****erechi pe care este aplicat semnul mărcii PUMA reținute de Serviciul Vamal la data de 13 februarie 2020 de la Compania SRL,,Sprintgrup-Lux,, încalcă drepturile exclusive de proprietate intelectuală a companiei The Puma SE Company asupra mărcii PUMA.

Se interzice comercializarea neautorizată de către SRL,,Sprintgrup-Lux,, a produselor importate și anume încălțăminte sport în număr d********** perechi pe care este aplicat semnul mărcii PUMA.

Se obligă SRL,,Sprintgrup-Lux,, pe cheltuiala sa, să inițieze distrugerea încălțămintei(sechestrată prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 15 septembrie 2020) sport în numă*****e perechi pe care este aplicat semnul mărcii PUMA, reținute de Serviciul Vamal (Biroul Vamal Nord, postul vamal Bălți (PVI)) la data de 13 februarie 2020.

Se obligă SRL,,Sprintgrup-Lux,, de a publica în presă, pe cheltuiala sa, dispozitivul hotărârii judecătorești, în două publicații de circulație națională.

Se încasează de la SRL,,Sprintgrup-Lux,, IDNO 1006602003459 în beneficiul The Puma Company IBAN:DE247635 0000 0006 008910 BIC;BYLADEMIERH prejudiciul moral în mărime de ***** lei, în rest se respinge ca fiind neîntemeiată.

Se respinge cererea de chemare în judecată înaintată de The Puma SE Company către SRL,,Sprintgrup-Lux,, privind obligarea SRL,,Sprintgrup-Lux,, la plata cheltuielilor de judecată în valoa**********lei și la plata prejudiciului material în mărime de ***** lei, ca fiind neîntemeiată

Hotărârea cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru), de la data pronunţării dispozitivului hotărârii.

Preşedintele şedinţei,judecătorul Daria Suşchevici